

40 DANA ZA ŽIVOT

molitva 15. dan, 16. ožujka 2022.

Nakana:

Molimo da se Božji narod osvijesti u činjenici da smo mi čuvari svoje braće.

Sveto pismo:

„Kajin pak reče svome bratu Abelu: „Hajdemo van!“ I našavši se na polju, Kajin skoči na brata Abela te ga ubi. Potom Jahve zapita Kajina: „Gdje ti je brat Abel?“ „Ne znam“, odgovori. „Zar sam ja čuvar brata svoga?“ (Post 4, 8 - 10)

Razmatranje:

Neka majka, kojoj je kćerka pobjegla iz roditeljske kuće i podala se opakom životu, bila je upravo strvena od boli. Napokon joj pade na um originalna misao. Dade se fotografirati, fotografiju umnožiti i pojedine fotografije pričvrstiti na stupovima, kamo se obično lijepe oglasi. Pod sliku napiše riječi: »Draga kćeri, vrati mi se, ja te imam još uvijek rado.« Majka se nadala da će kćerka vidjeti barem koju sliku pa će ju možda dirnuti da se vrati. I nije se prevarila. Jednoga dana opazi kćerka sliku majčinu, pročita riječi ispod nje napisane i sva raskajana povrati se majci.

I nama je Krist umirući na križu ostavio jednu majku, kojoj nema nigdje ravne, niti će biti, a to je Majka Božja: »Evo ti majke« (Iv 18, 27). Ali nažalost mnoga joj se djeca odmetnuše. Ostaviše topli roditeljski dom milosti Božje i podaše se svakojakim grijesima - otišli su u tuđinu. Ali ta naša nebeska Majka ipak ne ostavlja zalutale djece svoje. I ona je na nekoji način razasula svoje fotografije, ako i bijedne, po cijeloj nam dragoj domovini, a to su njezina svetišta. Rasijana su po vrhovima naših ponosnih planina, obroncima naših pitomih brežuljaka, plodnim ravninama i obalama sinjeg nam mora. Svetišta ta, makar i bijedna slika Majke Božje, kao da dovikuju svima zalutalim sinovima i kćerima: »Vratite mi se djeco, ja vas imam još uvijek rado.«

I naša zavjetna procesija grada Zagreba u ovo starodrevno svetište Marijino imade u prvom redu pokornički značaj. U znoju lica prevalili smo daleki put, da priznamo svoje ništavilo i svoju

nevrjednost pred Bogom i našom nebeskom Majkom. U znoju lica prevalili smo daleki put da čas teći ovu dragu nam nebesku Majku isprosimo milost za zalutale sinove i kćeri naše hrvatske narodne obitelji. Ta znamo mi da ne dolazimo uzalud k njoj, dobroj nebeskoj Majci, kad nas već svete knjige Staroga zavjeta opominju: »Et sicut qui thesa urizat, ita et qui honorificat matrem suam (Sir 3, 5). Kao onaj koji skuplja blago tako je i onaj koji časti majku svoju.«

Došli smo, rekoh, da molimo milost za mnoge zalutale sinove i kćeri naroda našega. Ako su i zalutali, ipak su nam braća i tim više vrijedni naše samilosti, što su dublje pali.

Pripovijeda sv. Matej evanđelist, kad je Isus izlazio iz Jerihona, da su dva slijepca vikala za njim kraj puta: »Gospodine sine Davidov, smiluj nam se!« A Isus ih upita: »Što hoćete da Vam učinim?« »Gospodine, da se otvore oči naše!« »I smilovavši im se Isus, dotakne se njihovih očiju i odmah progledaše i otiđoše za njim.« (Mat 20, 29 - 34)

I da nas ova nebeska Mati sada upita ovdje, što tražimo za našu zalutalu braću i sestre, onda bismo odgovorili ono isto što i ona dvojica slijepaca: »Učini Majko zagovorom svojim kod dragoga Boga da sva zalutala naša braća i sestre progledaju, da im se otvore oči.«

bl. Alojzije Stepinac,
hodočašće grada Zagreba u Mariju Bistricu
12. 7. 1936. (1. dio)

Molitva:

Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim, i ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zla. Amen.